

Spotkanie Zarządu ZNP z JM Rektorem

31.01.08 odbyło się spotkanie zarządu ZNP z J.M. Rektorem prof. Czesławem Osękowskim. Uczestnicy spotkania zapoznali się z najważniejszymi problemami dotyczącymi sytuacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w aspekcie działań socjalnych i finansowych. W dyskusji poruszono problemy finansowania Uczelni z dotacji ministerialnej. Wyrażono głębokie niezadowolenie z powodu niskich nakładów budżetowych na szkolnictwo wyższe hamujących wzrost wynagrodzeń i wpływających na jakość kształcenia studentów oraz poziom badań naukowych.

Zwrócono uwagę na pozytywne działania władz Uczelni w sferze planowania budżetowego i pozyskiwania funduszy unijnych. Z zadowoleniem przyjęto informację o powiększeniu kwoty przeznaczonej na finansowanie funduszu socjalnego. Przedstawiono opinię ZNP w sprawie ośrodków wypoczynkowo szkoleniowych w Lubiatowie, Karłowiu, Łagowie i Lubrzy. Omówiono sytuację placową w grupach pracowników naukowo dydaktycznych i administracyjnych niezbędnych do funkcjonowania Uczelni.

Życzenia

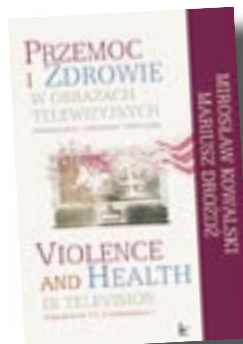
*Szanowny Magnificencjo Rektorze,
z okazji wyboru
na kolejną kadencję 2008-2012
najserdeczniejsze życzenia zdrowia,
wszelkiej pomyślności,
owocnej współpracy
oraz wytrwałości w dążeniu
do rozwoju Naszej Uczelni*

składa:

Prezes i Zarząd Związku

Nauczycielstwa Polskiego na UZ

Nowości wydawnicze

MIROŚLAW KOWALSKI.
Przemoc i zdrowie w obrazach telewizyjnych. Edukacja przez 'codziennosc' telewizyjną
Violence and health in television (education by TV "commonplace")
Wydanie I, Kraków 2008, Format B5, Objętość 184 strony

Codziennie zalewa nas potok wiadomości. Wpatrzeni jesteśmy w bohaterów reality show i seriali. Czy wokół nadal jest świat rzeczywisty czy ten wykreowany przez media? W dużej mierze żyjemy tym, co przedstawia nam gazety, powiedzą prezenterzy programów informacyjnych radia czy telewizji. Nie jesteśmy w stanie uchronić się przed wpływem informacji na naszą podświadomość, jeżeli uczestniczymy w normalnym nurcie obecnego życia. Pewnie nie jest to takie złe, o ile za informacją nie kryje się kłamstwo i oszustwo. Problemy zaczynają się dopiero wtedy, gdy ograniczymy nasze postrzeganie świata jedynie do tego, co przyniosą nam media.

Książka Mirosława Kowalskiego (Uniwersytet Zielonogórski) i Mariusza Drożdża (Telewizja Polska) obejmuje dwa obszary zagadnień. Pierwszy koncentruje się wokół odpowiedzi na pytanie: W jaki sposób programy telewizyjne oddziałują na widzów? Autorzy skupiają się tu przede wszystkim na przemocy w mediach. Drugi obszar, to przedstawienie zdrowia jako wartości w programach telewizyjnych.

Książka zasługuje na uwagę co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze dotyczy aktualnej problematyki związanej z istotnymi zagadnieniami pedagogicznymi. Po drugie Autorzy podjęli się dokonania analizy teoretycznej dwóch ważnych społecznie zagadnień: przemocy w mediach i jej oddziaływania na odbiorcę oraz problematyki zdrowia w programach telewizyjnych.

Mariusz Gwozdz

IRENEUSZ SIKORA
Młodopolska florystyka poetycka
Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Angelusa Silesiusa, Wałbrzych 2007
format B-5, stron 312

Jednym z głównych celów stawianych w tej pracy było wykrycie prawidłowości w doborze i popularności pewnych motywów kwiatowych, a także ustalenie powtarzalności ujęć i chwytów oraz ich kulturowej genezy i funkcji artystycznej - stąd też maksymalnie szeroki dobór twórców wybitnych i powszechnie akceptowanych w historii literatury, obok twórców dotychczas nieuwzględnianych w badaniach wyobraźni poetyckiej okresu, poetów drugo- i trzeciorzędnych. W pełni podzielałem bowiem, wypowiedziany przy innej okazji,

sąd Józefa Bachórze, że „w twórczości drugorzędnej winny się lepiej niż w arcydziełach odzwierciedlać upodobania i nastroje opinii oraz bezpośrednio w życiu kulturalnym istniejące zapotrzebowanie estetyczne [...]”. W wypadku symboliki kwiatów sąd ten znalazł w niniejszej pracy pełne potwierdzenie. Również świadomie zrezygnowałem z prób wartościowania estetycznego poszczególnych tekstów - zarówno przy ich wstępnym doborze, jak i konkretnych poczynaniach analityczno-interpretacyjnych.

Obszerny materiał poetycki uporządkowany został przy zastosowaniu kryterium interpretacyjnego zaproponowanego przez Marię Podrazę-Kwiatkowską, kryterium frekwencji, częstotliwości pojawiania się danego motywu florystycznego w tekstach poetyckich. „Dopiero bowiem owa częstość występowania jest znacząca, dopiero ona wskazuje na funkcję symboliczną danego składnika świata poetyckiego [...]”.

W interpretacyjnej części pracy dominuje, umownie rzecz określając, „botaniczno-encyklopedyczne” ujęcie i usystematyzowanie młodopolskiej florystyki, nie zaś ujęcie zagadnieniowe bądź problemowe. Inaczej mówiąc: to motyw „rządzi materiałem”, dany florystyczny symbol-kłucz jest ośrodkiem, centralnym punktem rozważań, nie zaś idea, zagadnienie, problem „odbijający się” w kwiatowej symbolice. Jedynie w wypadku kwiatów egzotycznych zastosowano to drugie ujęcie. Stąd też nieunikniona i dostrzegalna w całości pracy jest powtarzalność pewnych problemów i zagadnień, chęć zrekonstruowania młodopolskiego świata wyobraźni florystycznej przesądziła jednak o takiej koncepcji.

[Ze Wstępu]

IRENEUSZ SIKORA

Czytanie młodopolskich arcydzieł. Szkolny paradygmat lektury,
s. 240, oprawa broszurowa,
20,5x14,5 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„[...] Praca Czytanie młodopolskich arcydzieł świadomie wpisuje się w nurt literaturoznawczej refleksji nad obecnością Młodej Polski w szkolnej edukacji literackiej, proponując dwojaki sposób oglądu tego zagadnienia.

Część I. Oswajanie modernizmu ma charakter historyczny w tym sensie, iż skrupulatnie odtwarza moment zerknięcia się szkoły polskiej w Galicji (zaborze austriackim) z jej współczesnością literacką, z nowoczesną, nowatorską, zbuntowaną literaturą najmłodszego pokolenia, a następnie długotrwały proces edukacyjnego osławiania, dostosowania do poznawczych, moralnych, estetycznych i kształcących wymagań tej oświatowej instytucji. Wystarczy uważnie wczytać się w tę obszerną część pracy, aby zauważyć, jakim uproszczeniem, zniekształceniom – czasami wręcz manipulacjom – poddawano twórczość i pojedyncze utwory pisarzy młodopolskich. Taka wiedza o „szkolnych początkach” literatury Młodej Polski ogromnie może wzbogacić naszą historycznoliteracką świadomość.

Część II. Czytanie młodopolskich arcydzieł jest propozycją dzisiejszego interpretacyjnego oglądu wybranych utworów z epoki, które w szkolnym kanonie lektur zadomowiły się przed kilkudziesięciu co najmniej laty i pozostaną – takie jest chyba pragnienie każdego polonisty – na co najmniej drugie stulecie wśród lektur obowiązkowych wykształconego Polaka. Interpretacje te

wyrastają z solidnej wiedzy historycznoliterackiej o epoce Młodej Polski, ze studiów nad twórczością Żeromskiego, Wyspiańskiego i Zapolskiej, z ustawicznie ponawianych przez historyków literatury prób odczytywania tych arcydzieł. Przedstawione przez autora propozycje czytania młodopolskich utworów adresowane są do polonistów szkolnych (i studentów filologii polskiej) i wpisują się w pewien paradygmat szkolnej lektury, nadal sprawdzający się w filologicznej praktyce: punktem wyjścia jest zwykle wiedza o kontekstach dzieła (biograficznych, historycznych, literackich), punktem dojścia – wiedza o jego recepcji, najistotniejsza część rozważań analityczno-interpretacyjnych dotyczy problematyki ideowej i artystycznej właściwości utworów.

Publikacja ta daje zatem czytelnikowi źródłową wiedzę o edukacyjnych dziejach Młodej polski i równocześnie jest propozycją możliwych dzisiejszych odczytań wybitnych dzieł epoki”.

[ze Wstępu]

**red. D. DOLAŃSKI,
B. NITSCHKE,**
**In Gremium. Studia nad
Historią, Kulturą i Polityką,**
t. 1., s. 134, oprawa broszurowa,
16,7 x 23,5 cm, Oficyna
na Wydawnicza UZ, 2007

Artykuły:

Andrzej Gillmeister, Metus gallicus i libri sibillini. Kilka uwag politycznych o społecznych przyczynach prodigium;

Przemysław Szpaczyński, „Wazowie” czy następcy i przedstawiciele dynastii Jagiellonów? Kilka uwag w sprawie problemu ciągłości dynastycznej w Rzeczypospolitej Obojga Narodów po śmierci Zygmunta II Augusta Leszek Belzyt, Szlachta rodowa w miastach rezydencyjnych Rzeczypospolitej i Czech na przełomie XVI i XVII wieku. Porównanie strukturalne na przykładzie Krakowa, Warszawy i Pragi czeskiej;

Kamil Banaszewski, Rewolucja, powstanie, początek niepodległości czy niepotrzebny zryw? – Poglądy polskich uczestników i obserwatorów wokół poznańskiej Wiosny Ludów;

Bohdan Halczak, Michał Śmigiel, Działalność oddziału UPa Mychajło Fedaka „Smyrnegu” w Beskidzie Niskim w latach 1945-1948;

Dominika Jaros, Skargi polskie do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu w latach 1993-2006; Magdalena Balak-Hryńkiewicz, Pozycja regionu w państwie w ujęciu teoretycznym.

Recenzje i omówienia:

Augusto augurio. Rerum humanarum et divinarum commentationes in honore Jerzy Lidzki, ed. C.F. Konrad, Franz Steiner Verlag, Stuttgart 2004, ss. 203 (Andrzej Gillmeister, Daria Janiszewska);

Ks. Tadeusz Fitych, Struktura i funkcjonowanie nuncjatury Giovanniego Battisty Lancelottiego (1622-1627), Opole 2005, ss. 904 (Tomasz Kałuski);

Katarzyna Szafer, Ziemiaństwo jako elita społeczeństwa polskiego w Wielkopolsce na przełomie XIX i XX wieku, Zielona Góra 2005, ss. 198 (Tomasz Nodzyński)

[ze Spisu treści]